

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XII. B. Virgo felicitatem illius diei deprædicat, quo filium reperiet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA XII.

B. Virgo felicitatem illius diei deprædicat, quo filium reperiet.

1. *Quærendum sibi adserit puerum.*
2. *Suspiciatur eum edocere pueros.*
3. *Felicitatem suam quando redibit puer, enarrat.*
4. *Quærendum ideo sibi adserit.*

Est vbi quæsitum mihi spes promissit IESVM:
 Est vbi promissam spes mihi fraudet opem,
 Est vbi sardâ domus clausum subducatur alumnum,
 Dissimulerit atro cæca latebra specu.
 Attramen est etiam qui fallat vbiliber error:
 Vt pueri nusquam sit reperire viam.
 Quod super, errandum vario cum sole per oram
 Ifacin, Ifacides his meus errat agris.
 Fallor? & hîc alter Iosephus oberrat IESVS,
 Quærat ut hîc fratres, quærat & agnus oues?
 Suspitor, ut puer est, pueris comes, ille magister
 Hæret: ut his magnum nunc agat ille virum.
 Erudienda viris pueros documenta salutis
 Erudit, ab Verbo vox nisi sancta venit.
 Seu tacet; ingenuo pudor hunc decet ore puellam,
 Seu pia verba facit, lingua modesta decet.
 Talis agit picto lux discolor iris in imbre,
 Solis vbi speculum vitreus arcus agit.
 Opto quidem tali fruar ô iam luce! sed eheu!
 Tale quid oprantem frustrat auara fides.
 At tu sancte faue, tibi se nec adoptet alumnum
 Alter amor; Gnatus quàm meus esse velis,
 Quæ mihi te reddet lux ô dulcissime IESV;
 Illa mihi festos interhabenda dies,
 Nobiliore rosam ver pulchrius induat ostro;
 Hinc ut stet pueri digna corona comis,

Ac simpl

At simul attigeris rosa purpureusque hyacinthus,
 Sidereas vestro sidere ducet opes,
 Ocyus huc igitur rapidas sol flectat habenas,
 Transiliatque agili cœrula regna rotâ.
 Iessëidæ refugas ad vota retorfit habenas, (a)
 Iuit & Hesperijs alter Eous aquis.
 Et nunc Iessëidum dominæ, magnæque parenti,
 Lentus adhuc rapidis fræna retrahet equis?
 Felix ille dies! felicior ille triumphus!
 Quo reuheret niveis sol mihi numen equis.
 Sed quid opus cælum votis implere? quid optem,
 Scis mi Gnate; satis vox erit vna: *Redi.*
 Ergo redi mea lux, quouis formosior astro.
 Læta canam solem tunc rediisse meum.
 Ergo redis? miseram spes perfida ludit alumnam:
 Perfida, grata tamen te duce, spondet iter.
 Usque peregrinis sed adhuc quid persequor aruis,
 Quem reperit quouis tramite, quisquis amat?
 Scilicet absentem specto, quem nescia quæro.
 Omnia perspicuo lumine mutat amor.
 Lynceus ille (licet densis nox obsita nimbis
 Damnât iter) puro signat in igne diem.
 Ignis ad hoc nomen, cui lux par splendet Eoo;
 Dicebam; celeres prorinus ite faces.
 Ite faces, rutilæque nigras irrumpite sylvas:
 Ardeat in clarum iam nigra sylua iubar.
 Non mihi sit curæ quod sol Phaëthontide flammâ
 Ardeat. hic Phaëton si pius ardet Amor.

(a) *Ezechias Rex ubi eger decumbit sol in horo-
 logio Achaz decem lineas retro descendit, in signum
 vite tot annos illi prorogande.*

ELEGIA